

snart vara tillbaka, och hemmastadd på stället som han var, slog Sigge sig ned vid skrivbordet. Hans ögon föllo då på ett brevkuvert med norskt frimärke, och bredvid låg brevet ihopvikt. Sigge generade sig aldrig för »småsaker». Han vek upp brevet och läste först den tryckta vignetten på papperet: »Hotel Nordenfjeld» Trondhjem. Brevet var på svenska och löd:

Byggmästar Linus Westh.
Stockholm.

Jag får härmed tacka för ingången remissa å 5,000 kronor, vilka sedermera komma att av mig redovisas enligt avtal. Jag har undersökt fyndigheterna i närheten av vår inmutning; de giva lysande resultat, och jag råder Eder att lägga vantarna på dem snarast möjligt, de kunna annars gå oss ur händerna. Det fordras därtill till en början 25,000 kronor. Jag råder Eder att göra affären. Skulle Ni anse det hela bliva Eder väl tungt, blir det nog ingen svårighet att med god vinst — minst 20 % har jag tänkt mig — avyttra dem i Kristiania eller Bergen, jag avvaktar få höra från Eder omgående.

Högaktningsfullt
Joh. Nestelius.

P. S. Min adress blir t. v. min nuvarande. Vore bra, om Ni för tids vinnande ville telegraferera svar.

D. S.